

Τι είναι Αλήθεια; - Αριθμός Πέντε

Ο Παρηγορητής

Jeff Pippenger

2023-09-11

Η προφητική ιστορία που έχει αποκαλυφθεί μέσα στους επτά βροντές προσδιορίζει την ιστορία μέσα στην οποία βρισκόμαστε τώρα. Το μυστικό ήταν κρυμμένο έως ότου έφθασε η ιστορία την οποία αντιπροσώπευε. Είναι ο καιρός κατά τον οποίο ο Παράκλητος, το Πνεύμα της «αληθείας», αποκαλύπτει την αλήθεια την οποία ο Ιωάννης ονόμασε Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού, διότι ο Ιησούς Χριστός είναι η Αλήθεια. Δεν είναι απλώς ότι η λέξη «αλήθεια» αντιπροσωπεύει τον χαρακτήρα του Θεού. Και δεν είναι απλώς μια αποκάλυψη του θαυμαστού γλωσσολόγου, ότι η εβραϊκή λέξη για την «αλήθεια» χρησιμοποιείται με τόσο βαθυσήμαντους τρόπους σε ολόκληρες τις Γραφές. Αλλά είναι επίσης το εκπληκτικό θαύμα που, όταν γίνει κατανοητό, καθίσταται το κλειδί για το άνοιγμα των προφητειών του βιβλίου της Αποκάλυψης, και έτσι ανοίγει ολόκληρη τη Βίβλο. Αλλά είναι μόνο για εκείνους που είναι πρόθυμοι να βλέπουν, να ακούν και να τηρούν εκείνα που είναι γραμμένα εν αυτή, διότι ο καιρός είναι εγγύς.

Για να αναγνωρίσουν οι άνθρωποι την «αλήθεια» κατά τρόπο ώστε να αγιασθούν δι' αυτής, απαιτείται η παρουσία του Αγίου Πνεύματος. Οι άνθρωποι μπορούν να κατανοήσουν διανοητικώς τη λέξη «αλήθεια», και ακόμη να θαυμάσουν τη σημασία της, αλλά η «αλήθεια» πρέπει να φαγωθεί. Πρέπει να εσωτερικευθεί και να γίνει μέρος της εμπειρίας του ανθρώπου, διότι ο λόγος μεταδίδει τη δημιουργική δύναμη του Θεού σε εκείνους που επιζητούν να μεταμορφωθούν κατά την εικόνα του Χριστού. Ένα από τα σημεία αφετηρίας της προσωπικής μου έρευνας σχετικά με την εβραϊκή λέξη που μεταφράζεται ως «αλήθεια» ήταν οι Εβραίοι λόγιοι, οι οποίοι επίσης πραγματεύονται τη θαυμαστή φύση της λέξεως «αλήθεια» και τη χρήση της στη Βίβλο. Αλλά δεν υπάρχει λόγος να πιστεύει κανείς ότι η διανοητική τους κατανόηση της λέξεως «αλήθεια» τούς έχει οδηγήσει στον Χριστό.

Το προφητικό γεγονός ότι ο λόγος χρειάζεται να φαγωθεί με την παρουσία του Αγίου Πνεύματος αποτελεί απήχηση του ορισμού που δίνει η Αδελφή Ουάιτ για το «έλαιο» στην παραβολή των δέκα παρθένων, καθώς και της περιγραφής της για τις δύο τάξεις των παρθένων που αναμένουν τον Νυμφίο.

Ένα σύμβολο, τις περισσότερες φορές, έχει περισσότερες από μία σημασίες, και η σημασία του πρέπει να καθορίζεται από το συμφραζόμενο μέσα στο οποίο βρίσκεται το σύμβολο. Δεν πρέπει να καθορίζεται από τον ορισμό της λέξεως που δίνει ο γραμματικός ειδικός ούτε από το ιστορικό χρονικό πλαίσιο κατά το οποίο γράφτηκε η λέξη. Αυτές οι δύο προσεγγίσεις είναι εκείνες στις οποίες έχουν προσκολληθεί οι θεολόγοι του Αντβεντισμού, προκειμένου να αρνηθούν την «αλήθεια». Ένα σύμβολο ορίζεται από το συμφραζόμενο μέσα στο οποίο χρησιμοποιείται. Μέσα στο Πνεύμα της Προφητείας, η λέξη «έλαιο» στην παραβολή των δέκα παρθένων αντιπροσωπεύει τουλάχιστον μερικά διαφορετικά πράγματα, αναλόγως με το συμφραζόμενο του χωρίου όπου βρίσκεται το «έλαιο». Γιατί η μία τάξη παρθένων κατέχει το έλαιο, ενώ η άλλη όχι;

«Υπάρχει ένας κόσμος που κείται μέσα στην πονηρία, στην απάτη και στην πλάνη, στην ίδια τη σκιά του θανάτου,—κοιμισμένος, κοιμισμένος. Ποιοι αισθάνονται οδύνη ψυχής για να τους αφυπνίσουν; Ποια φωνή μπορεί να τους φθάσει; Ο νους μου μεταφέρεται στο μέλλον, όταν θα δοθεί το σύνθημα: “Ίδού, ο Νυμφίος έρχεται· εξέλθετε εις απάντησιν Αυτού.” Αλλά μερικοί θα έχουν καθυστερήσει να προμηθευτούν το έλαιο για την αναπλήρωση των λαμπάδων τους, και πολύ αργά θα διαπιστώσουν ότι ο χαρακτήρας, ο οποίος παριστάνεται από το έλαιο, δεν είναι μεταβιβάσιμος. Το έλαιο εκείνο είναι η δικαιοσύνη του Χριστού. Αντιπροσωπεύει τον χαρακτήρα, και ο χαρακτήρας δεν είναι μεταβιβάσιμος. Κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να τον εξασφαλίσει για κάποιον άλλον. Καθένας πρέπει να αποκτήσει για τον εαυτό του έναν χαρακτήρα καθαρισμένο από κάθε κηλίδα αμαρτίας.» Bible Echo, May 4, 1896.

Αι μωραί παρθένοι δεν κατέχουν τον χαρακτήρα που είναι αναγκαίος για να εξέλθουν νικηφόρα από την επικείμενη κρίση. Στερούνται της δικαιοσύνης του Χριστού. Αλλά το έλαιον είναι επίσης μήνυμα, και το έλαιον στην παραβολή των δέκα παρθένων κατά τις «έσχατες ημέρες» είναι το τελικό προειδοποιητικό μήνυμα, το οποίο αντιπροσωπεύεται από την Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού και πρέπει να ακούεται, να αναγινώσκεται και να τηρείται.

«Οι κεχρισμένοι, οι ιστάμενοι πλησίον του Κυρίου πάσης της γης, κατέχουν τη θέση που άλλοτε είχε δοθεί στον Σατανά ως επισκιάζον χερουβείμ. Μέσω των αγίων όντων που περιβάλλουν τον θρόνο Του, ο Κύριος διατηρεί αδιάλειπτη επικοινωνία με τους κατοίκους της γης. Το χρυσό έλαιο αντιπροσωπεύει τη χάρη με την οποία ο Θεός διατηρεί τροφοδοτούμενες τις λυχνίες των πιστών, ώστε να μη τρεμοσβήνουν και σβήνουν. Εάν αυτό το άγιο έλαιο δεν εκχεόταν από τον ουρανό μέσω των μηνυμάτων του Πνεύματος του Θεού, οι δυνάμεις του κακού θα ασκούσαν πλήρη έλεγχο επάνω στους ανθρώπους.»

«Ο Θεός ατιμάζεται όταν δεν δεχόμαστε τις επικοινωνίες που μας αποστέλλει. Έτσι απορρίπτουμε το χρυσό λάδι, το οποίο θα εξέχεε στις ψυχές μας, ώστε να μεταδοθεί σε εκείνους που βρίσκονται στο σκότος. Όταν ακουστεί η κλήση: “Ίδού, ο νυμφίος έρχεται· εξέλθετε εις απάντησίν του”, όσοι δεν έχουν λάβει το άγιο λάδι, όσοι δεν έχουν φυλάξει τη χάρη του Χριστού στις καρδιές τους, θα διαπιστώσουν, όπως οι μωρές παρθένες, ότι δεν είναι έτοιμοι να συναντήσουν τον Κύριό τους. Δεν έχουν, αφ’ εαυτών, τη δύναμη να αποκτήσουν το λάδι, και η ζωή τους καταστρέφεται. Αλλά αν ζητηθεί το Άγιο Πνεύμα του Θεού, αν ικετεύσουμε, όπως έκανε ο Μωυσής, “Δείξον μοι την δόξαν σου”, η αγάπη του Θεού θα εκχυθεί στις καρδιές μας. Διαμέσου των χρυσών σωλήνων, το χρυσό λάδι θα μεταδοθεί σε εμάς. “Ουχί διά δυνάμεως, ουδέ διά ισχύος, αλλά διά του Πνεύματός μου, λέγει ο Κύριος των Δυνάμεων.” Καθώς δέχονται τις λαμπρές ακτίνες του Ηλίου της Δικαιοσύνης, τα τέκνα του Θεού λάμπουν ως φώτα εν τω κόσμω.» Review and Herald, 20 Ιουλίου 1897.

Το «έλαιον» είναι το τελικό μήνυμα, το οποίο, για μία ακόμη φορά, είναι η Αποκάλυψις του Ιησού Χριστού. Στο χωρίο, εκείνοι που επιθυμούν να έχουν το έλαιον πρέπει να ικετεύσουν τον Θεόν, όπως έπραξε ο Μωυσής στο σπήλαιο του Χωρήβ. Αλλά προσέξτε ότι, εάν πρόκειται να «ικετεύσουμε, όπως ο Μωυσής», ώστε ο Θεός να μας «δείξει» τη «δόξα» Του, πρέπει πρώτα να ζητήσουμε το Άγιον Πνεύμα, το οποίον είναι ο Παράκλητος. Εάν το πράξουμε, τότε μέσω αγγέλων και των δύο χρυσών σωλήνων θα λάβουμε από τη δικαιοσύνη του Χριστού. Εξαπατούμε τους εαυτούς μας, εάν νομίζουμε ότι μπορούμε να προσευχόμαστε και να ικετεύουμε για τον

χαρακτήρα του Χριστού, όπως υποδεικνύουν ότι πρέπει να γίνεται οι παραδόσεις και οι συνήθειες του Λαοδικειανού Αντβεντισμού, ενώ ταυτοχρόνως αρνούμαστε το μήνυμα της Αποκαλύψεως του Ιησού Χριστού. Η δικαιοσύνη Του μεταβιβάζεται σε εμάς μέσω των «μηνυμάτων του Πνεύματος του Θεού», τα οποία μεταφέρονται από τους δύο κεχρισμένους που στέκονται ενώπιον του θρόνου του Θεού. Όταν απορρίπτουμε το μήνυμά Του, απορρίπτουμε τη δικαιοσύνη Του.

Και ἀποκριθεὶς εἶπα πρὸς αὐτόν· Τί εἶναι αὗται αἱ δύο ἐλαῖαι ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τῆς λυχνίας καὶ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς αὐτῆς; Καὶ ἀπεκρίθη ἐκ δευτέρου καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν· Τί εἶναι οὗτοι οἱ δύο κλάδοι τῶν ἐλαιῶν, οἵτινες διὰ τῶν δύο χρυσῶν σωλήνων ἐκχέουσιν ἄφ' ἑαυτῶν τὸ χρυσίον; Καὶ ἀπεκρίθη πρὸς ἐμὲ καὶ εἶπεν· Οὐκ οἶδας τί εἶναι ταῦτα; Καὶ εἶπα· Οὐχί, κύριέ μου. Καὶ εἶπεν· Οὗτοί εἰσιν οἱ δύο κεχρισμένοι, οἵτινες παρίστανται ἐνώπιον τοῦ Κυρίου πάσης τῆς γῆς. Ζαχαρίας 4:11–14.

Οἱ δύο «κεχρισμένοι, οἱ παριστάμενοι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου πάσης τῆς γῆς», παριστάνονται ἐπίσης ὡς οἱ δύο μάρτυρες τοῦ ἐνδέκατου κεφαλαίου τῆς Αποκαλύψεως.

«Σχετικά με τους δύο μάρτυρες, ο προφήτης δηλώνει περαιτέρω: “Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι καὶ αἱ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς ἐστῶσαι.” “Ὁ λόγος σου”, εἶπε ὁ ψαλμωδός, “εἶναι λύχνος εἰς τοὺς πόδας μου καὶ φῶς εἰς τὴν τρίβον μου.” Αποκάλυψις 11:4· Ψαλμός 119:105. Οἱ δύο μάρτυρες αντιπροσωπεύουν τις Γραφές τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης.» Ἡ Μεγάλῃ Διαμάχῃ, 267.

Εἴτε ἐξετάζουμε τὴ μαρτυρία τοῦ Ζαχαρία εἴτε τοῦ Ἰωάννη περὶ τῶν δύο μαρτύρων, τὸ πλαίσιο ἀμφοτέρων τῶν μαρτυριῶν εἶναι ἡ διαδικασία τῆς ἐπικοινωνίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν πρώτη ἀλήθεια ποὺ μνημονεύεται σε συνάφεια με τὸ μήνυμα τῆς Αποκάλυψης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στὴν Αποκάλυψη κεφάλαιο πρῶτο καὶ ἐδάφιο πρῶτο. Ἀπὸ τὸν Πατέρα, στὸν Υἱό, στὸς ἀγγέλους, σε ἓνα προφήτη, πρὸς τὴν ἐκκλησία. Ἡ διαδικασία διὰ τῆς ὁποίας ὁ Χριστός ομιλεῖ πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα ἀποτελεῖ μείζονα κατανόηση, τὴν ὁποία ἐπιδιώκει νὰ ἀποκαλύψει μέσα στὸ τελικὸ προειδοποιητικὸ μήνυμα. Αὐτὸ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν ἔμφαση ποὺ δίδεται στὴν παρουσίαση τόσο τοῦ μηνύματος τοῦ πρῶτου ὅσο καὶ τοῦ τρίτου ἀγγέλου.

Τὸ μήνυμα τοῦ πρῶτου ἀγγέλου ἐκπροσωπεῖται ἀπὸ τὸν William Miller. Ὁ Miller κατέχει ἀρκετὰ προφητικὰ χαρακτηριστικὰ ποὺ πρέπει νὰ ἀναγνωρισθοῦν. Ὑπῆρξε ὁ «Πατέρας» τοῦ κινήματος, πράγμα ποὺ, ὑπὸ τὸ πρίσμα τοῦ Ἄλφα καὶ τοῦ Ωμέγα, ἀπαιτεῖ ὅτι θὰ ὑπῆρχε ἓνας υἱός. Ἐκπροσώπησε ἓνα κίνημα ποὺ προσδιοριζόταν με τὸ ὄνομα «Millerite», λέξη ποὺ δηλώνει ἓνα τύπο βράχου. Χρησιμοποιήθηκε γιὰ νὰ ὀργανώσει ἓνα σύνολο βιβλικῶν κανόνων προφητικῆς ἐρμηνείας. Ἐκεῖνοι οἱ κανόνες καθίστανται κύριο συστατικὸ τῆς ἐπικοινωνίας τῶν μηνυμάτων τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, τα ὁποία εἴτε ἀπορρίφθηκαν εἴτε ἐγίναν ἀποδεκτά, καθὼς ἐκεῖνοι τῆς γενεᾶς τοῦ Miller ἐπέλεξαν ἀν θὰ διατηρούσαν τὴ μωρὴ Λαοδικειακὴ τους κατάστασις ἢ ἀν θὰ γίνονταν σοφοὶ Φιλαδελφεῖς. Ὡς πατέρας τοῦ μηνύματος τοῦ πρῶτου ἀγγέλου, προτυπώνει ἓνα κίνημα ποὺ θὰ διακηρύξει τὸ μήνυμα τοῦ τρίτου ἀγγέλου, καὶ ἡ κατανόηση τοῦ μηνύματος ἀπὸ αὐτὸ τὸ κίνημα θὰ κατευθύνεται ἀπὸ ἓνα εἰδικὸ σύνολο βιβλικῶν κανόνων προφητικῆς ἐρμηνείας, οἱ ὁποῖοι θεμελιώνουν τὸ μήνυμα τοῦ τρίτου ἀγγέλου τόσο σταθερὰ ὅσο χρησιμοποιήθηκε ὁ Miller γιὰ νὰ θεμελιώσει τὸ μήνυμα τοῦ πρῶτου ἀγγέλου. Ὁ Θεός δὲν ἀλλάζει ποτέ· ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ ἴδιος χθες, σήμερα καὶ στοὺς αἰῶνες.

Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. Πᾶσα ἀγαθὴ δόσις καὶ πᾶν τέλειον δῶρημα ἄνωθεν ἐστὶ, καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ οὐκ ἔνι παραλλαγὴ, οὐδὲ σκιὰ τροπῆς. Κατὰ τὸ ἴδιον αὐτοῦ θέλημα ἐγέννησεν ἡμᾶς διὰ τοῦ λόγου τῆς ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινὰ τῶν αὐτοῦ κτισμάτων. Ἰακώβου 1:16–18.

Στην αρχὴ ἢ στο τέλος του Αντβεντισμοῦ, τα μηνύματα του Πνεύματος του Θεοῦ, τα οποία παριστάνονται ἀπὸ τὸ ἔλαιο, μεταδίδονται μέσω των δύο μαρτύρων. Στην αρχή, με τους Μίλλεριτες, οἱ δύο μάρτυρες ἦταν ἡ Παλαιὰ καὶ ἡ Καινὴ Διαθήκη, καὶ στο τέλος εἶναι ἡ Ἁγία Γραφή καὶ τὸ Πνεῦμα τῆς Προφητείας. Αὐτός εἶναι ὁ λόγος γιὰ τον ὁποῖο ὁ Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος ἀπεικονίζει τελειότερα τὸ τέλος του λαοῦ του Θεοῦ κατὰ τις ἐσχάτες ἡμέρες τῆς ἐρευνητικῆς κρίσεως, βρισκόταν στὴ νήσο Πάτμο.

Εγὼ ὁ Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος εἶμαι καὶ ἀδελφός σας καὶ συγκοινωνός στὴ θλίψη καὶ στὴ βασιλεία καὶ στὴν υπομονὴ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, βρισκόμουν στὴ νήσο που ὀνομάζεται Πάτμος, γιὰ τον λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ γιὰ τὴ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀποκάλυψις 1:9.

Τὸ προφητικὸ σκηνικὸ τῆς Πάτμου δηλώνει ὅτι ὁ Ἰωάννης υφίσταται διωγμὸ. Διωκόταν ἐπειδὴ ἐλάμβανε τὰ μηνύματα τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, τὰ ὁποῖα προσδιορίζουν τὴν Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μέσω τῆς Βίβλου καὶ τοῦ Πνεύματος τῆς Προφητείας.

Ὁ διωγμὸς τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ τῶν «ἐσχάτων ἡμερῶν» ἀπεικονίζεται ἐπίσης στὴν Ἀποκάλυψη κεφάλαιο ἔνδεκα, ὅταν οἱ δύο μάρτυρες φονεύονται στὶς πλατεῖες καὶ πάντες πανηγυρίζουν τὸν θάνατό τους. Στὸ κεφάλαιο ἔνδεκα οἱ δύο αὐτοὶ μάρτυρες εἶναι ὁ Ἥλιος καὶ ὁ Μωυσῆς. Ἔδωσαν τὴ μαρτυρία τους ἐπὶ τρία καὶ ἡμισυ ἔτη καὶ ἔπειτα ἐφονεύθησαν, ἀλλὰ κατόπιν ἀναστήθηκαν.

Ὅλοι οἱ προφῆτες μιλοῦν περισσότερο γιὰ τις ἐσχάτες ἡμέρες παρά γιὰ τὴ δική τους ἱστορία· ἐπομένως, ἀν ὑπάρχει ποτέ βιβλίον που νὰ ομιλεῖ γιὰ τις ἐσχάτες ἡμέρες, αὐτὸ εἶναι τὸ βιβλίον τῆς Ἀποκάλυψης, ὅπου ὅλα τὰ βιβλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς συναντῶνται καὶ καταλήγουν. Πρέπει, λοιπόν, νὰ ὑπάρχει στὶς ἐσχάτες ἡμέρες ἓνα «μῆνυμα» που θανατώνεται καὶ, κατόπιν τούτου, ἀνασταίνεται. Τὸ ἐνδέκατο κεφάλαιο τῆς Ἀποκάλυψης ἀπεικόνισε τὴν ἱστορία τῆς Γαλλικῆς Ἐπανάστασης, ἀλλὰ ἀπεικονίζει ἀκόμη πιο ἄμεσα μιὰ ἐπίθεση ἐναντίον τοῦ μηνύματος τοῦ τρίτου ἀγγέλου κατὰ τις ἐσχάτες ἡμέρες. Τὸ μῆνυμα καὶ τὸ κίνημα που προτυπώθηκαν ἀπὸ τὸ μῆνυμα καὶ τὸ κίνημα τοῦ Μίλλερ υπέστησαν ἐκείνη τὴν ἐπίθεση καὶ πέθαναν στὶς 18 Ἰουλίου 2020. Σύμφωνα με τὴν Ἀποκάλυψη 11, ἐκείνη ἡ ἐπίθεση θὰ ἐκτελεῖτο ἀπὸ τὸ θηρίον που ἀνέβηκε ἀπὸ τὴν ἄβυσσο.

Καὶ ὅταν τελειώσουν τὴ μαρτυρία τους, τὸ θηρίον που ἀναβαίνει ἀπὸ τὴν ἄβυσσο θὰ κάνει πόλεμον ἐναντίον τους, καὶ θὰ τους νικήσει, καὶ θὰ τους θανατώσει. Καὶ τὰ πτώματά τους θὰ κείτονται στὴν πλατεία τῆς μεγάλης πόλεως, ἡ ὁποία πνευματικῶς καλεῖται Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου καὶ ὁ Κύριός μας σταυρώθηκε. Ἀποκάλυψη 11:8, 9.

Ἡ Ἀδελφὴ White μάς πληροφορεῖ ὅτι ἡ «ἄβυσσος» ἀντιπροσωπεύει μιὰ νέα ἐκδήλωση τῆς σατανικῆς δυνάμεως.

«“Ὅταν τελειώσωσι [τελειώνουσι] τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν.” Ἡ περίοδος κατὰ τὴν ὁποῖα οἱ δύο μάρτυρες ἐπρόκειτο νὰ προφητεύουν ἐνδεδυμένοι σάκκους ἔληξε τὸ 1798. Καθὼς ἐπλησίαζαν πρὸς τὸν τερματισμὸ τοῦ ἔργου τους ἐν ἀφανείᾳ, ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ πόλεμος ἐναντίον τους

από τη δύναμη που παριστάνεται ως «τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου». Σε πολλά από τα ἔθνη της Ευρώπης, οι εξουσίες που κυβερνούσαν στην Εκκλησία και στο Κράτος είχαν επί αιώνες ελεγχθεί από τον Σατανά, μέσω του παπισμού. Αλλά εδώ τίθεται υπόψη μία νέα εκδήλωση σατανικής δυνάμεως.» Η Μεγάλη Διαμάχη, 268.

Υπάρχουν τρεις δυνάμεις που ταυτοποιούνται στο βιβλίο της Αποκαλύψεως ως προερχόμενες από την άβυσσο· η πρώτη που αναφέρεται είναι το Ισλάμ στην Αποκάλυψη κεφάλαιο εννέα, εδάφιο δύο· η δεύτερη είναι η αθεΐα της Γαλλικής Επανάστασεως στο κεφάλαιο ένδεκα, εδάφιο οκτώ· και η τρίτη είναι η σύγχρονη Ρώμη στο κεφάλαιο δεκαεπτά, εδάφιο οκτώ. Η «νέα εκδήλωση» κατά τις ἔσχατες ημέρες, η οποία δεν θα επιτεθεί μόνον κατά του κινήματος που προτυπώθηκε από το Μιλλεριστικό κίνημα, αλλά και κατά του κόσμου, είναι η παραποιημένη αφύπνιση της παραποιημένης Κραυγῆς του Μεσονυκτίου, γνωστή ως «Woke-ism». Το Woke-ism αντιπροσωπεύει μία «νέα εκδήλωση σατανικής δυνάμεως», η οποία υποστηρίζεται από τον παρόντα Ιησουίτη αντίχριστο και προωθείται μέσω των εμπορών, των πολιτικών ηγετών των Ηνωμένων Εθνών, των φιλελευθέρων εκπροσώπων στις πεπτωκυίες εκκλησίες του Προτεσταντισμού στις Ηνωμένες Πολιτείες, και του Δημοκρατικού κόμματος σε σύμπραξη με τους Ρεπουμπλικανούς RINO, οι οποίοι είτε προωθούν είτε επιτρέπουν την προώθηση όλων των παραλλαγών των διεστραμμένων τρόπων ζωῆς της ομοφυλοφιλικῆς κοινότητος, όπως παριστάνεται στο κεφάλαιο ένδεκα ως «Σόδομα». Αυτές οι τρεις δυνάμεις είναι εκείνες που οδηγούν τον κόσμο στον Αρμαγεδδώνα, και επίσης παριστάνονται από την «Αίγυπτο», το σύμβολο της αθεΐας και της κοσμικότητος. Τοποθετημένο εντός της αναρχίας της Γαλλικής Επανάστασεως, η οποία αποτελεί ένα ακόμη στοιχείο αυτών των τριών δυνάμεων που συγκροτούν εκείνο που η Αδελφή White αποκαλεί «πονηρή συνομοσπονδία», το καθένα είτε προωθεί άμεσα είτε επιτρέπει το Woke-ism. Το Woke-ism είναι το σατανικό παραποίημα της αφύπνισεως των δέκα παρθένων. Έχουμε περισσότερα να εξετάσουμε επί αυτών των γραμμών, αλλά πρέπει πρώτα να ασχοληθούμε με τα επακόλουθα του φόνου στον δρόμο, ο οποίος συντελέσθηκε στις 18 Ιουλίου 2020.

Και επίσης, αγαπητέ Αναγνώστη, παρακαλώ κατανόησε ότι δεν έχω καμία υποστήριξη να προσφέρω στο Ρεπουμπλικανικό κόμμα. Δεν υπάρχει καμία πολιτική παράταξη στην οποία να έχω οποιαδήποτε εμπιστοσύνη. Απλώς επισημαίνω τις προφητικές δυναμικές που υφίστανται στις Ηνωμένες Πολιτείες, στα Ηνωμένα Έθνη και στον Παπισμό. Αυτές οι δυναμικές θα εξεταστούν ειδικότερα όταν αρχίσουμε να πραγματευόμαστε άμεσα τα δύο κέρατα που είναι παράλληλα μεταξύ τους από το 1798 μέχρι τον νόμο της Κυριακής.

Ο σατανικός Woke-ισμός, ο οποίος αντιπροσωπεύει μια παραχαραγμένη Κραυγή του Μεσονυκτίου, προηγείται της πραγματικής Κραυγῆς του Μεσονυκτίου, και πριν από τον καιρό της γνήσιας Κραυγῆς του Μεσονυκτίου, εκείνοι που έχουν φονευθεί στους δρόμους τελικώς θα εξελιχθούν είτε σε μωρή είτε σε φρόνιμη παρθένο. Η χρονική περίοδος κατά την οποία συντελείται το δέσιμο των χαρακτήρων μας είτε στο δεμάτι που προορίζεται για τη φωτιά της καταστροφῆς είτε ως δεμάτι για την επουράνια αποθήκη είναι τώρα παρούσα.

Η αδελφή White επισημαίνει ότι, κατά τον χρόνο της καθυστέρησης, οι μωρές παρθένοι της ιστορίας των Μιλλεριστών αντέδρασαν στην δοκιμαστική απογοήτευση διαφορετικά από τις

φρόνιμες παρθένους, υποδηλώνοντας έτσι ότι, μέχρι τον χρόνο της καθυστέρησης, οι χαρακτήρες τους είχαν ήδη σταθεροποιηθεί. Αλλά η μαρτυρία του Ιερεμία μάς πληροφορεί ότι μπορούμε να επιλέξουμε να επιστρέψουμε στον Θεό, και Αυτός όχι μόνο θα επιστρέψει σε εμάς, αλλά θα μας καταστήσει οχυρωμένο χάλκινο τείχος εναντίον των πονηρών και των φοβερών, καθώς θα χρησιμοποιούμαστε ως στόμα Του στην επερχόμενη κρίση. Σε εκείνο το προφητικό σημείο ο Ιησούς υπόσχεται να μας παρηγορήσει. Αυτή είναι η σημασία των τεσσάρων κεφαλαίων του Ιωάννη, τα οποία τοποθετούνται μέσα στην παρούσα ιστορία μας.

Το έλαιο είναι το Άγιο Πνεύμα· είναι ο χαρακτήρας και είναι τα μηνύματα του Πνεύματος του Θεού. Το Πνεύμα του Θεού είναι ο «Παράκλητος». Καθώς ο Θεός τόσο αγάπησε τον κόσμο, ώστε έδωσε τον μονογενή Του Υιό, και καθώς ο Ιησούς θυσίασε τη θεία Του ύπαρξη για να αποδεχθεί εκουσίως την ανθρωπότητα, την οποία είχε δημιουργήσει, ως μέρος του Εαυτού Του για όλη την αιωνιότητα, έτσι και το Άγιο Πνεύμα, το οποίο δίδεται σε αυτή τη χρονική περίοδο, θα παραμείνει μαζί μας για πάντα.

Εάν με αγαπάτε, τηρήσατε τας εντολάς μου. Και εγώ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα, και θέλει σας δώσει άλλον Παράκλητον, διά να μένη μεθ' υμών εις τον αιώνα· το Πνεύμα της αληθείας, το οποίον ο κόσμος δεν δύναται να λάβη, διότι δεν βλέπει αυτό, ουδέ γνωρίζει αυτό· σεις όμως γνωρίζετε αυτό, διότι μένει μεθ' υμών, και εν υμίν θέλει είσθαι. Δεν θέλω σας αφήσει ορφανούς· έρχομαι προς υμάς. Ιωάννης 14:15–18.

Αυτή η θυσία του Πνεύματος, με το να επιλέξει να παραμείνει με τους ανθρώπους για πάντα, παραλληλίζεται με τη θυσία των άλλων δύο προσώπων της ουράνιας τριάδας. Ίσως εξίσου σημαντικό με τη θυσία του Πνεύματος στη διάθεσή Του να κατοικεί μέσα σε κάθε έναν από τους λυτρωμένους επί την αιωνιότητα, είναι ότι η έλευση του «Παρηγόρου» σε αυτή τη συγκεκριμένη ιστορία προσδιορίζει τότε ο λαός του Θεού σφραγίζεται για την αιωνιότητα.

Και μη λυπέιτε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, με τὸ ὁποῖο ἐσφραγίσθητε εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἀπολυτρώσεως. Ἐφεσίους 4:30.

Στην ιστορία όπου η υπόσχεση του Παρακλήτου εκπληρώνεται τελείως, η οποία είναι η ιστορία των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, το Πνεύμα θα «μένει» μέσα μας «εις τον αιώνα». Κάθε Χριστιανός που ανταποκρίθηκε στις απαιτήσεις του ευαγγελίου έλαβε το Άγιο Πνεύμα και, επομένως, «εσφραγίσθη εις την ημέραν της απολυτρώσεως», αλλά εκείνη η σφράγιση απλώς προεικονίζει τον καιρό κατά τον οποίο οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες πρόκειται να σφραγισθούν κατά τη διάρκεια της παρούσας αυτής ιστορίας. Στην προς Εφεσίους, όσοι σφραγίζονται εις την ημέραν της απολυτρώσεως αντιπαραβάλλονται προς εκείνους που «λυπούν» το «Άγιον Πνεύμα». Λυπούν το Άγιο Πνεύμα αρνούμενοι να δεχθούν τις επικοινωνίες του Πνεύματος του Θεού, και έτσι αρνούνται το χρυσούν έλαιο. Όταν ο Χριστός υπόσχεται να μας στείλει τον «Παράκλητον», «το Πνεύμα της αληθείας», σε αυτή την περίοδο της απογοητεύσεως, υπόσχεται να θέσει επάνω μας τη σφραγίδα Του, και η σφραγίδα Του αντιπροσωπεύει την τήρηση των εντολών Του, ιδιαίτερας της εντολής του Σαββάτου, η οποία είναι η ημέρα κατά την οποία ο Ιωάννης έλαβε την αποκάλυψη και η οποία είναι το ζήτημα που πρόκειται να έλθει αντιμέτωπο με τον κόσμο.

Η σφράγιση των φρονίμων παρθένων ολοκληρώνεται πριν από τη δοκιμασία του νόμου της Κυριακής, διότι εκεί θα φανερωθούν οι χαρακτήρες τόσο των φρονίμων όσο και των μωρών· και ο χαρακτήρας δεν αναπτύσσεται ποτέ μέσα σε μια κρίση, αλλά απλώς φανερώνεται. Η σφράγιση αντιπροσωπεύει, μεταξύ άλλων, μια μεταμόρφωση από τον νου ενός Λαοδικέα στον νου ενός Φιλαδελφέα. Το πρόβλημα είναι ότι, για να πραγματοποιηθεί αυτή η μεταμόρφωση, η πρώτη δοκιμασία για τον καθένα από εμάς είναι να κατανοήσει αληθινά ότι έως τώρα υπήρξαμε Λαοδικείς· διότι, ως Λαοδικείς, η πρωτεύουσα πνευματική μας στάση είναι ότι όλα είναι εντάξει, ενώ στην πραγματικότητα όλα είναι εντελώς εσφαλμένα. Αυτή η στάση πρέπει να παραμεριστεί· είναι ένα από τα αισχρά πράγματα που πρέπει να διαχωριστούν από το πολύτιμο.

«Μόλις ο λαός του Θεού σφραγισθεί στα μέτωπά του—δεν πρόκειται για κάποια σφραγίδα ή σημάδι που μπορεί να ιδωθεί, αλλά για μια στερέωση μέσα στην αλήθεια, τόσο διανοητικά όσο και πνευματικά, ώστε να μη μπορεί να μετακινηθεί—μόλις ο λαός του Θεού σφραγισθεί και προετοιμασθεί για τον κλονισμό, αυτός θα έλθει. Πράγματι, έχει ήδη αρχίσει· οι κρίσεις του Θεού είναι τώρα επάνω στη γη, για να μας δώσουν προειδοποίηση, ώστε να γνωρίζουμε τι έρχεται». Seventh-day Adventist Bible Commentary, τόμος 4, 1161.

Ο «Παράκλητος» τον οποίο ο Ιησούς υπόσχεται στους μαθητές Του, ο οποίος τους παρηγορεί στον καιρό της απογοητεύσεως, οδηγεί τον λαό Του σε πάσαν την αλήθειαν, και είναι μέσω ενός «εδραιώματος εις την αλήθειαν» που σφραγιζόμεθα. Η «αλήθεια» εις την οποίαν ο λαός του Θεού πρέπει να εδραιωθεί εις αυτό το σημείον είναι η «αλήθεια» που αποσφραγίζεται ακριβώς πριν κλείσει η δοκιμασία, διότι «ο καιρός είναι πλησίον». Αυτή η αλήθεια είναι η δομή της κεκρυμμένης ιστορίας των επτά βροντών, και αυτή η κεκρυμμένη ιστορία προσδιορίζει την ιστορία όπου η Αποκάλυψις του Ιησού Χριστού ανοίγεται. Η κεκρυμμένη ιστορία των επτά βροντών θα εκπληρωθεί ακριβώς κατά τον χρόνο που η «αλήθεια», η παριστανομένη ως κεκρυμμένη ιστορία, αποσφραγίζεται. Η αποσφράγιση της «αληθείας» είναι εκείνο που σφραγίζει εκείνους οι οποίοι λαμβάνουν το μήνυμα που είχε προηγουμένως σφραγισθεί.

Ο λαός του Θεού σφραγίζεται στα μέτωπά του πριν από τον σάλον των εξοργισμένων εθνών που λαμβάνει χώρα κατά τον νόμον της Κυριακής, εγκαινιάζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την εθνική καταστροφή. Η Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού είναι οι «λόγοι της προφητείας» του βιβλίου της Αποκαλύψεως, οι οποίοι δεν πρέπει πλέον να παραμένουν σφραγισμένοι, διότι ο καιρός είναι πλησίον. Αυτή είναι η αλήθεια που τώρα πρέπει να αναγινώσκεται, να ακούγεται και, το σπουδαιότερον, να τηρείται, εάν πρόκειται να είμεθα μακάριοι.

Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰούδας, οὐχὶ ὁ Ἰσκαριώτης· Κύριε, καὶ τί γέγονεν ὅτι μέλλεις νὰ φανερώσης σεαυτὸν εἰς ἡμᾶς, καὶ οὐχὶ εἰς τὸν κόσμον; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· Ἐὰν τις μὴ ἀγαπᾷ, τὸν λόγον μου θὰ φυλάξῃ· καὶ ὁ Πατήρ μου θὰ ἀγαπήσῃ αὐτόν, καὶ θὰ ἔλθωμεν πρὸς αὐτόν, καὶ θὰ κάμωμεν μονὴν παρ' αὐτῷ. Ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου δὲν φυλάττει· καὶ ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἀκούετε δὲν εἶναι ἐμός, ἀλλὰ τοῦ Πατρὸς, ὁ ὁποῖος μὲ ἀπέστειλε. Ταῦτα σᾶς ἐλάλησα ἐνῶ ἤμην ἀκόμη μεθ' ὑμῶν. Ὁ δὲ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποστείλῃ ὁ Πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος θὰ σᾶς διδάξῃ πάντα, καὶ θὰ σᾶς ὑπομνήσῃ πάντα, ὅσα σᾶς εἶπον. Ἰωάννης 14:22–26.

Για όσους τηρούν το μήνυμα που αποσφραγίζεται, η υπόσχεση είναι ότι ο Παράκλητος θα μας «διδάξει» «πάντα» «όσα» είπε ο Ιησούς «προς εσάς». Αυτή είναι η υπόσχεση που εκπληρώθηκε στους μαθητές προς Εμμαούς και κατόπιν στους ένδεκα μαθητές. Όταν ο Χριστός απέσυρε το χέρι Του από τα μάτια των μαθητών προς Εμμαούς, που ήσαν «κρατούμενοι», και κατόπιν «άνοιξε» τη «διάνοια» των ένδεκα μαθητών, ώστε να μπορούν να «κατανοούν πλήρως τας γραφάς», κατέγραφε μία υπόσχεση για όσους ζουν στις «έσχατες ημέρες», οι οποίοι θα επιστρέψουν από την απογοήτευσή τους, θα μετανοήσουν για τη Λαοδικειακή τους κατάσταση και θα δεχθούν την «αλήθεια». Ο «Παράκλητος» στις «έσχατες ημέρες» θα «φέρει εις την ενθύμησίν» μας «πάντα», καθώς θα μας διδάσκει «πάντα». Εξίσου σημαντικό με το να φέρει εις την ενθύμησίν μας παρελθούσες αλήθειες, καθώς μας διδάσκει τα πάντα, είναι ότι θα μας «αναγγείλει τα μέλλοντα».

Πλην, εγώ σας λέγω την αλήθεια· σας συμφέρει να απέλθω· διότι, εάν δεν απέλθω, ο Παράκλητος δεν θα έλθει προς εσάς· αν όμως αναχωρήσω, θα τον αποστείλω προς εσάς. Και όταν εκείνος έλθει, θα ελέγξει τον κόσμο περί αμαρτίας και περί δικαιοσύνης και περί κρίσεως· περί αμαρτίας μεν, διότι δεν πιστεύουν σε εμένα· περί δικαιοσύνης δε, διότι υπάγω προς τον Πατέρα μου, και δεν με βλέπετε πλέον· περί κρίσεως δε, διότι ο άρχων του κόσμου τούτου έχει κριθεί. Έχω ακόμη πολλά να σας είπω, αλλά δεν δύνασθε τώρα να τα βαστάσετε. Όταν όμως έλθει εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, θα σας οδηγήσει εις πάσαν την αλήθειαν· διότι δεν θα λαλήσει αφ' εαυτού, αλλά όσα ακούσει, αυτά θα λαλήσει, και θα σας αναγγείλει τα μέλλοντα. Εκείνος θα με δοξάσει· διότι εκ του εμού θα λάβει και θα το αναγγείλει εις εσάς. Ιωάννης 16:7-14.

Κατ' αυτόν τον καιρό ο Παράκλητος θα μας «οδηγήσει» εις την «αλήθειαν», θα μας «διδάξει πάντα», συμπεριλαμβανομένων και των «μελλόντων», διότι κατά τον καιρόν αυτόν ο Ιησούς έχει ακόμη «πολλά να ειπή προς» ημάς. Τα πράγματα εκείνα, είτε είναι πράγματα από την «ανάμνησίν» μας, είτε «τα μέλλοντα», είτε τα πολλά «πράγματα» τα οποία έχει «έτι» να ειπή προς ημάς, είναι εκείνα που μας σφραγίζουν διά την επερχομένην κρίσιν. Και τούτο πράττει, διότι η αλήθειά Του αντιπροσωπεύει την δημιουργικήν Του δύναμιν. Μας σφραγίζει εκ των προτέρων εν όψει της επερχομένης κρίσεως, διότι προτίθεται να είμεθα προειδοποιημένοι περί της μεγίστης περιόδου διωγμού εναντίον του λαού Του που έλαβε ποτέ χώραν εις την ιεράν ιστορίαν. Ο διωγμός εκείνος προσδιορίζει ειδικώς ότι τα λόγια και τα έργα τα οποία επράξαμεν εις το παρελθόν θα ενθυμηθούν και θα χρησιμοποιηθούν εναντίον μας, καθώς τα λόγια του Χριστού διεστράφησαν εναντίον Του. Παρ' όλα ταύτα, οφείλομεν να παρουσιάσωμεν το μήνυμα ως μαρτυρίαν εναντίον της αποστασίας των, όπως εκπροσωπείται από τον Ιεζεκιήλ και τον Χριστόν.

Ενθυμείσθε τον λόγον τον οποίον σας είπα· Δεν είναι ο δούλος άνωτερος του κυρίου αυτού. Εάν εμέ εδίωξαν, και εσάς θέλουσι διώξει· εάν τον λόγον μου ετήρησαν, και τον ιδικόν σας θέλουσι τηρήσει. Αλλά πάντα ταύτα θέλουσι κάμει εις εσάς διά το όνομά μου, διότι δεν εγνώρισαν τον πέμψαντά με. Εάν δεν είχαν έλθει και λαλήσει εις αυτούς, αμαρτίαν δεν ήθελον έχει· τώρα όμως πρόφασιν δεν έχουσι περί της αμαρτίας αυτών. Ο μισών εμέ, μισεί και τον Πατέρα μου. Εάν τα έργα δεν είχαν κάμει μεταξύ αυτών, τα οποία ουδείς άλλος έκαμε, αμαρτίαν δεν ήθελον έχει· τώρα όμως και είδον και εμίσησαν και εμέ και τον Πατέρα μου. Αλλά τούτο γίνεται, διά να πληρωθή ο λόγος ο γεγραμμένος εν τω νόμω αυτών· Με εμίσησαν δωρεάν. Όταν δε έλθη ο Παράκλητος, τον οποίον εγώ θέλω πέμψει προς εσάς παρά του

Πατρός, το Πνεύμα της αληθείας, το οποίον παρά του Πατρός εκπορεύεται, εκείνος θέλει μαρτυρήσει περί εμού. Ιωάννης 15:20–26.

Το «Πνεύμα της αληθείας», ό όποϊος εϊναι ό «Παράκλητος», θα «μαρτυρήσει περί» του Χριστου, ό όποϊος εϊναι ή «αλήθεια». Και ή «αλήθεια» εϊναι τώ Άλφα και τώ Ώμέγα, ό πρώτος και ό έσχατος, ή άρχη και τώ τέλος. Η κεκρυμμένη ιστορία των έπτά βροντών, ή όποια τώρα άποσφραγίζεται, εϊναι τώ σφραγιστικό μήνυμα των έκατον τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων. Στα έπακόλουθα της 18ης Ίουλίου 2020, ό Ίερεμίας παρέχει παράδειγμα, ώστε να έπιλέξωμεν να έπιστρέψωμεν πρós Έκείνον ό όποϊος πρώτος μās ήγάπησε. Κατά την έπιτέλεση αυτου του έργου της έπιστροφής, έχουμε την ευθύνη να διαχωρίσωμεν τώ τίμιον από τώ ευτελές. Έάν έργασθώμεν για τη σωτηρία μας, με φόβον και τρόμον, και έπιτελέσωμεν αυτό τώ έργον, θα σφραγισθώμεν και άμέσως θα εισέλθωμεν στη μεγαλύτερη κρίση της ιστορίας της γης. Θα έχωμεν, έπίσης, τώ προνόμιο να βιώσωμεν την ιστορία την όποια προφήτες, βασιλεις και δικαιοι άνδρες έπεθύμησαν να ιδουν.

Εκείνοι που αναλαμβάνουν εκείνο τώ έργο και επιστρέφουν «θα περπατούν στο φως που εκπορεύεται από τον θρόνο του Θεού», και «μέσω των αγγέλων θα υπάρχει αδιάκοπη επικοινωνία μεταξύ ουρανού και γης», η όποια εϊναι η διαδικασία επικοινωνίας που προσδιορίζεται στο εναρκτήριο εδάφιο του βιβλίου της Αποκάλυψης.

«Δεν έχουν όλοι σ' αυτόν τον κόσμο ταχθεί με τώ μέρος του εχθρου εναντίον του Θεού. Δεν έχουν όλοι καταστεί άπιστοι. Υπάρχουν λίγοι πιστοί που εϊναι αληθινοί προς τον Θεό· διότι ό Ιωάννης γράφει: “Εδώ εϊναι οι τηρούντες τας εντολάς του Θεού και την πίστιν του Ιησου.” Αποκάλυψις 14:12. Σύντομα η μάχη θα διεξαχθεί σφοδρά μεταξύ εκείνων που υπηρετούν τον Θεό και εκείνων που δεν Τον υπηρετούν. Σύντομα όλα όσα μπορούν να σαλευθούν θα σαλευθούν, ώστε να παραμείνουν εκείνα που δεν μπορούν να σαλευθούν.»

«Ο Σατανάς εϊναι επιμελής μελετητής της Βίβλου. Γνωρίζει ότι ο καιρός του εϊναι σύντομος, και επιδιώκει σε κάθε σημείο να αντιστρατευέται τώ έργο του Κυριου επάνω στη γη αυτή. Εϊναι αδύνατον να δοθεί οποιαδήποτε ιδέα της εμπειρίας του λαού του Θεού που θα εϊναι ζωντανός επάνω στη γη όταν η ουράνια δόξα και μια επανάληψη των διωγμών του παρελθόντος θα συγχωνεύονται. Θα περιπατούν στο φως που εκπορεύεται από τον θρόνο του Θεού. Μέσω των αγγέλων θα υπάρχει αδιάκοπη επικοινωνία μεταξύ ουρανού και γης. Και ό Σατανάς, περικυκλωμένος από πονηρούς αγγέλους και αξιώνοντας ότι εϊναι Θεός, θα επιτελεί θαύματα κάθε είδους, για να πλανήσει, ει δυνατόν, και αυτούς ακόμη τους εκλεκτούς. Ο λαός του Θεού δεν θα βρει την ασφάλειά του στην επιτέλεση θαυμάτων, διότι ό Σατανάς θα παραποιήσει τα θαύματα που θα γίνουν. Ο δοκιμασμένος και ελεγμένος λαός του Θεού θα βρει τη δύναμή του στο σημείο για τώ οποίο γίνεται λόγος στην Έξοδο 31:12–18. Πρέπει να λάβουν τη θέση τους επάνω στον ζωντανό λόγο: “Εϊναι γεγραμμένον.” Αυτό εϊναι τώ μόνο θεμέλιο επάνω στο οποίο μπορούν να σταθούν ασφαλώς. Εκείνοι που έχουν παραβεί τη διαθήκη τους με τον Θεό θα εϊναι κατά την ημέρα εκείνη χωρίς Θεό και χωρίς ελπίδα.»

«Οι προσκυνητές του Θεού θα διακρίνονται ιδιαιτέρως από τον σεβασμό τους προς την τετάρτη εντολή, διότι αυτή εϊναι τώ σημείο της δημιουργικής δυνάμεως του Θεού και η μαρτυρία του δικαιώματός Του επί του ανθρώπου για σεβασμό και λατρευτική τιμή. Οι ασεβεις θα διακρίνονται από τις προσπάθειές τους να καταρρίψουν τώ μνημείο του

Δημιουργού και να εξυψώσουν το ίδρυμα της Ρώμης. Στην έκβαση της συγκρούσεως όλη η χριστιανοσύνη θα διαιρεθεί σε δύο μεγάλες τάξεις, εκείνους που τηρούν τις εντολές του Θεού και την πίστη του Ιησού, και εκείνους που προσκυνούν το θηρίο και την εικόνα του και λαμβάνουν το χάραγμά του. Μολονότι εκκλησία και κράτος θα ενώσουν τη δύναμή τους για να εξαναγκάσουν όλους, «μικρούς τε και μεγάλους, πλουσίους και πτωχούς, ελευθέρους και δούλους», να λάβουν το χάραγμα του θηρίου, εντούτοις ο λαός του Θεού δεν θα το λάβει. Αποκάλυψη 13:16. Ο προφήτης της Πάτμου βλέπει «εκείνους που ενίκησαν το θηρίο, και την εικόνα αυτού, και το χάραγμά του, και τον αριθμόν του ονόματός του, να στέκονται επάνω στην υάλινη θάλασσα, έχοντες τας κιθάρας του Θεού» και να ψάλλουν την ωδή του Μωυσή και του Αρνίου. Αποκάλυψη 15:2.»

«Φοβερές δοκιμασίες και θλίψεις αναμένουν τον λαό του Θεού. Το πνεύμα του πολέμου διεγείρει τα έθνη από το ένα άκρο της γης έως το άλλο. Αλλά εν μέσω του καιρού της θλίψεως που έρχεται,—καιρός θλίψεως τέτοιος που δεν υπήρξε αφότου έγινε έθνος,—ο εκλεκτός λαός του Θεού θα σταθεί ασάλευτος. Ο Σατανάς και οι στρατιές του δεν θα μπορέσουν να τους καταστρέψουν, διότι άγγελοι που υπερέχουν σε δύναμη θα τους προστατεύσουν.»
Testimonies, τόμος 9, 15–17.

Αξίζει να αναγνωρισθεί ότι αυτό το απόσπασμα αποτελεί το τέλος ενός κεφαλαίου που αρχίζει στη σελίδα ένδεκα του ένατου τόμου των Testimonies, κάτι που μπορεί να αναγνωρισθεί ως αναπαριστών το εννέα-έντεκα. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο τίτλος αφορά τον ερχόμενο Νυμφίο, καθώς και τα διαγράμματα του Αββακούμ, από όπου ο Παύλος άντλησε το εδάφιο που έγραψε στο βιβλίο των Εβραίων. Η αρχή του κεφαλαίου επισημαίνει την ιστορία που άρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, τις δύο πλάκες της διαθήκης της προφητείας που συνήφθη κατά την αρχή του Αντβεντισμού, και ότι ο τίτλος είναι η τελευταία κρίση, πράγμα που προσδιορίζει την τελευταία Κραυγή του Μεσονυκτίου. Το τέλος του κεφαλαίου βρίσκεται σε πλήρη συμφωνία με την αρχή, διότι τόσο η αρχή όσο και το τέλος πραγματεύονται την τελική κρίση.

«Τμήμα 1—Για την Έλευση του Βασιλέως»

«Έτι ὀλίγον ὅσον ὅσον, καὶ ὁ ἐρχόμενος ἦξει καὶ οὐ χρονιεῖ». Ἐβραίουσ 10:37.

«Η Έσχατη Κρίση»

«Ζούμε στον καιρό του τέλους. Τα ταχέως εκπληρούμενα σημεία των καιρών διακηρύττουν ότι η έλευση του Χριστού είναι πλησίον. Οι ημέρες στις οποίες ζούμε είναι σοβαρές και σημαντικές. Το Πνεύμα του Θεού αποσύρεται σταδιακά αλλά βεβαίως από τη γη. Πληγές και κρίσεις ήδη πέφτουν επάνω σε εκείνους που καταφρονούν τη χάρη του Θεού. Οι συμφορές στην ξηρά και στη θάλασσα, η ασταθής κατάσταση της κοινωνίας, οι συναγερμοί του πολέμου, είναι δυσοίωνα σημεία. Προαναγγέλλουν επερχόμενα γεγονότα υψίστης σπουδαιότητας.» Testimonies, τόμος 9, σ. 11.

Εάν επιστρέψουμε και αποδεχθούμε την υψηλή κλήση του να είμεθα το «στόμα» του Θεού, όπως αντιπροσωπεύεται από τον Ίερεμία, πολύ σύντομα θα συμμετάσχουμε στη μεγαλύτερη σύναξη της ιερής ιστορίας.

Τους μίλησε επίσης λόγια ελπίδας και θάρρους. «Ας μη ταράττεται η καρδιά σας», είπε· «πιστεύετε στον Θεό, και σε Μένα πιστεύετε. Στην οικία του Πατέρα Μου υπάρχουν πολλές μονές· αν δεν ήταν έτσι, θα σας το είχα πει. Πηγαίνω να σας ετοιμάσω τόπο. Και αν πορευθώ και σας ετοιμάσω τόπο, θα έλθω πάλι και θα σας παραλάβω κοντά Μου· ώστε όπου είμαι Εγώ, να είστε και εσείς. Και όπου πηγαίνω το γνωρίζετε, και την οδό τη γνωρίζετε». Ιωάννης 14:1–4. Για χάρη σας ήλθα στον κόσμο· για εσάς έχω εργασθεί. Όταν φύγω, θα εξακολουθήσω και πάλι να εργάζομαι με ζήλο για εσάς. Ήλθα στον κόσμο για να αποκαλύψω τον εαυτό Μου σε εσάς, ώστε να πιστεύσετε. Πηγαίνω προς τον Πατέρα Μου και Πατέρα σας, για να συνεργασθώ μαζί Του υπέρ σας.

«Ἀμήν, ἀμήν, σᾶς λέγω· ὁ πιστεύων εἰς Ἐμέ, τὰ ἔργα τὰ ὅποια ἐγὼ πράττω, καὶ ἐκεῖνος θὰ πράξῃ· καὶ μεγαλύτερα τούτων θὰ πράξῃ, διότι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα Μου.» Ἰωάν. 14:12. Με τοῦτο, ὁ Χριστὸς δὲν ἐννοοῦσε ὅτι οἱ μαθηταὶ θὰ ἐπιτελοῦσαν ὑψηλότερες προσπάθειες ἀπὸ ἐκείνες πού Ἐκεῖνος εἶχε ἐπιτελέσει, ἀλλὰ ὅτι τὸ ἔργο τους θὰ εἶχε μεγαλύτερη ἔκταση. Δὲν ἀναφερόταν μόνο στὴν ἐπιτέλεση θαυμάτων, ἀλλὰ σὲ ὅλα ὅσα θὰ ἐλάμβαναν χώρα ὑπὸ τὴν ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. «Ὅταν ἔλθῃ ὁ Παράκλητος,» εἶπε, «τὸν ὅποιον ἐγὼ θὰ σᾶς πέμψω παρὰ τοῦ Πατρός, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ὅποιον ἐκπορεύεται παρὰ τοῦ Πατρός, ἐκεῖνος θὰ μαρτυρήσῃ περὶ Ἐμοῦ· καὶ σεῖς δὲ θὰ μαρτυρήτε, διότι εἴσθε μετ' Ἐμοῦ ἀπ' ἀρχῆς.» Ἰωάν. 15:26, 27.

«Με θαυμαστό τρόπο εκπληρώθηκαν αυτά τα λόγια. Μετά την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος, οι μαθητές γέμισαν τόσο πολύ με αγάπη προς Αυτόν και προς εκείνους για τους οποίους πέθανε, ώστε οι καρδιές μαλάκωσαν από τα λόγια που μιλούσαν και από τις προσευχές που πρόσφεραν. Μιλούσαν με τη δύναμη του Πνεύματος· και υπό την επίδραση εκείνης της δύναμης, χιλιάδες επέστρεψαν.» Πράξεις των Αποστόλων, 21, 22.